CZĘŚĆ XLI — № 19. ROK 21 — (1850.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI, Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena: ROCZNA w Rossyi z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. PÓŁROCZNA 8 rubli srebrem.

WTOREK, $\frac{14}{26}$ MARCA.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{13}{25}$ MARCA.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONY

CEREMONIJAŁ
CHRZTU ŚWIĘTEGO
JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI
WIELKIEGO XIĘCIA
MIKOŁAJA KONSTANTYNOWICZA.

I. Po wyznaczeniu dnia na Chrzest święty, rozesłane będą od Dworu i od Wydziału Obrzędów do wszystkich urzędników Dworu, znakomitych płci obojej osób i zagranicznych Ministrów wezwania, za któremi mają się zjeżdżać do Pałacu Zimowego na godzinę w pół do 11 zrana: Damy w ruskim stroju, a kawalerowie w paradnych mundurach.

II. W tym dniu, o godz. 10 rano, Wysoki Nowonarodzony Wielki Xiążę przywieziony będzie, w ekwipażach Dworskich, z Konstantynowskiego do Zimowego Pałacu, do pokojów N. CESARZOWEJ JMCI, przez Panią Mistrzynią Dworu *Apraxin*.

III. Kiedy wszystko będzie gotowe dla przejścia do Cerkwi, N. CESARZOWI JMCI doniesie o tém Minister Dworu CESARSKIEGO, i, po odebraniu rozkazu, processya zacznie się w porządku następującym:

1.) Hof-furyery i Kamer-furyery Dworu po parze.

2.) Mistrze i Wielcy Mistrze Obrzędów.

3.) Dworu J. C. MOŚCI Kamer-junkrowie, Szambelani i Kawalerowie po parze, młódsi na przedzie.

4.) Pierwsi urzędnicy Dworu, po parze, młódsi na przedzie.

5.) N. CESARZ JMĆ z N. CESARZOWĄ JMCIĄ, a za NIEMI Minister CESARSKIEGO Dworu i Dyżurny Jenerał-adjutant.

6.) JJ. CC. WYSOKOŚCI NASTĘPCA CESARZEWICZ i CESARZEWICZOWA.

7.) J. C. W. W. X. KONSTANTYN MIKOŁAJEWICZ.

8.) JJ. CC. WW. WW. XX. MIKOŁAJ MIKOŁAJEWICZ i MICHAŁ MIKOŁAJEWICZ.

9.) J. C. W. W. X. HELENA PAWŁÓWNA.

10.) J. C. W. W. X. MARYA MIKOŁAJÓWNA.

11.) J. C. W. W. X. KATARZYNA MICHAŁÓWNA.

12.) Wysoki Nowonarodzony będzie niesiony przez Mistrzynię *Apraxin;* z obustron zaś iść będą, utrzymując poduszkę i zasłonę, Kanclerz Państwa do Spraw Zagranicznych Hrabia *Nesselrode* i Jenerał piechoty Xiążę *Szachowskoj*.

13.) J. C. W. Xiążę Piotr Oldenburgski z Małżonką.

14.) Jego Wielko-Xiążęca Wysokość Xiążę Alexander Hesski.

15.) Jej Wysokość Xiężniczka Terezya Saxe-Altenburgska.

16.) Damy honorowe, Kamer-frejliny, Frejliny, a za niemi i inne obojej płci osoby.

IV. Ministrowie cudzoziemscy zawczasu będą przez Mistrza Obrzędów wprowadzeni do Cerkwi i zajmą przeznaczone dla nich miejsce.

V. Przed wyjściem NN. PAŃSTWA ze swych pokojów, Mistrz Obrzędów przyniesie do Cerkwi order Świętego Apostoła Andrzeja, na złotej tacy, i umieści na przygotowanym stole.

VI. Akuszerka, mamka i piastunka zawczasu będą wprowadzone do Cerkwi, gdzie pozostaną za parawanem, za którym postawiona będzie kanapa i stół.

VII. Przy wejściu do Cerkwi NN. PAŃSTWO i ICH CESARSKIE WYSOKOŚCI spotkani będą od Metropolity Nowgo-

rodzkiego i Sankt-Petersburskiego i znakomitszego Duchowieństwa z krzyżem i wodą święconą. Po pokropieniu wodą święconą, J. C. W. W. X. Konstantyn Mikołajewicz raczy udać się z Cerkwi, przez drzwi bokowe, do przyległego pokoju.

VIII. W tej chwili Spowiednik NN. Państwa przystąpi do dopełnienia Chrztu świętego, przy którym będą Rodzicami Chrzestnemi: N. Cesarz Jmć, J. C. W. Następca Cesarzewicz, Xiążę Saxe-Altenburgski *Józef*, W. Xiężna Marya Mikołajówna, W. Xiężniczka Katarzyna Michałówna, W. Xiężna Marya Pawłówna i Xiężniczka *Terezya* Saxe-Altenburgska.

IX. Po dopełnieniu Sakramentu, będzie odśpiewano: «Ciebie Boga chwalimy» wśród odgłosu 301 wystrzału z dział twierdzy i dzwonów wszystkich Cerkwi.

X. Natenczas J. C. W. W. X. Konstantyn Mikołajewicz raczy wrócić do Cerkwi, dla złożenia podziękowania NN. Państwu, i następnie rozpocznie się Liturgija święta, którą celebrować będzie Metropolita Nowgorodzki i S.-Petersburgski. W stosownej chwili N. Cesarz Jmć raczy przynieść Wysokiego Nowonarodzonego do św. Kommunii.

XI. Podczas śpiewania «Niech się napełnią usta nasze» podany zostanie N. Cesarzowi Jmci przez Kanclerza Rossyjskich Cesarsko-Królewskich orderów, na złotej tacy, order Św. Andrzeja Apostoła, który N. Pan raczy przywdziać na Wysokiego Nowonarodzonego.

XII. Po ukończeniu Liturgii św., całe Duchowieństwo złoży w Cerkwi powinszowania NN. Państwu i J. C. W. W. X. Konstantynowi Mikołajewiczowi.

XIII. Z Cerkwi, Rodzina Cesarska raczy udać się do wewnętrznych pokoi w tymże porządku, z tą różnicą, że Wysoki Nowonarodzony będzie niesiony za J. C. W. W. X. Konstantynem Mikołajewiczem, a następnie, w tychże powozach będzie odwieziony do Konstantynowskiego pałacu.

XIV. Wieczorem miasto ma być oświetlone.

Rozkazy dzienne Cesarskie *w Wydziale służby Cywilnej.*

28 Lutego. Otrzymują uwolnienie od służby: dla słabości zdrowia, Wołyński Vice-gubernator, Radzca Stanu *Lwow;* — z powodu zwinienia etatów, Pośrednicy polubownego rozgraniczenia ziem powiatu Lepelskiego, Radzca honor. *Stefanowski* i Sekretarz gubern. *Stromberg*, zostający przy nich Sekretarz, Radzca honor. *Kozłowski* i Kancelista Sekret. gub. *Krukowski;* — z powodu wysłużenia lat, Dozórca etatowy Wileńskiej powiatowej szkoły szlacheckiej, Radzca Dworu *Zarunkiewicz.*

1 Marca. Otrzymuje dymissyą, na własną prośbę, urzędnik do szczególnych poleceń przy Wileńskim Wojennym, Grodzieńskim, Mińskim i Kowieńskim Jeneral-Gubernatorze, Radzca Dworu *Jamont;* — mianowany Ober-kontrolerem, ze strony Kontroli Państwa, przy Depart. Komisoryatskim Minist. Marynarki, Pomocnik Ober-kontrolera przy Depart. lasów okrętowych, Radzca Dworu *Sticks.*

3 Marca. Mianowany Członkiem Konsultacyi przy Ministerstwie Sprawiedliwości, pełniący obow. Prezesa Moskiewskiej Izby Sądu Kryminalnego, Rzeczyw. Radzca Stanu *Rozow* i zostaje odkomenderowany do rozporządzenia Namiestnika Kaukazskiego, dla zatrudnień w Wydziale sądowym; — zostają podniesieni do rang: Radzcy Kollegialnego, Sztab-lekarze, Radzcy Dworu: Urzędnik zdrowia Skulańskiej Centralnej kwarantanny *Sierociński* i Mohylewski lekarz powiatowy *Bolcewicz;* — Radzcy Dworu, Doktorowie Medycyny: pełniący obow. Akuszera Wileńskiego urzędu lekarskiego *Choński*, starszy lekarz Mohylewskich dobroczynnych zakładów *Roland*, lekarz z prawami służby w dobrach obywatelskich powiatu Oszmiańskiego *Bärckman*, lekarz pow. Dzisieńskiego medyko-chirurg *Szymkiewicz;* — Sztab-lekarze: Operator Mohylewskiego urzędu lekarskiego *Głażewski;* — lekarze powiatów: Dryzieńskiego *Iwanowski*, Lidzkiego *Sadowski*, Lucyńskiego *Baczyński*, Wieliżskiego *Korowaj* i Oszmiańskiego *Sobolewski.* — Najśw. Rządzący Synod zawiadomił Rządzący Senat, iż N. Cesarz Jmć Najwyżej raczył rozkazać Przełożonemu Monasteru Peczerskiego 1 klassy, Rektorowi Seminarium Pskowskiego, Archimandrycie *Antoniemu*, być Biskupem Wolgskim, Wikarym Saratowskiej eparchii, na jakową godność ma być poświęcony w Petersburgu.

— Przez Ukaz Cesarski do Kapituły orderów, z dnia 17 Lutego, najłaskawiej mianowany kawalerem orderu Św. Anny 2 klassy, Rektor Uniwersytetu Św. Włodzimierza, Radzca Stanu *Trautfetter*, na poświadczenie P. Kijowskiego Wojennego, Podolskiego i Wołyńskiego Jeneral-Gubernatora o odznaczonej gorliwością służbie i pracach szczególnych, i na zdanie Komitetu PP. Ministrów.

Zdanie Rady Państwa, zatwierdzone przez N. Cesarza Jmci *29 Grudnia 1849 roku.*

«Rada Państwa, w połączonych Departamentach Cywilnym i Prawodawczym i na Zgromadzeniu Ogólném, rozpatrzywszy, w skutek Najwyższego rozkazu: 1.) Najpoddanniejszą skargę pułkownika Inżenjerów, Pawła *Iwanickiego*, na wyrok Ogólnego Zgromadzenia Rządzącego Senatu w sprawie o ziemię, kupioną przez niego od wdowy urzędnika 8 klassy, Elżbiety *Musin-Puszkin;* 2.) Akta oryginalne sprawy i 3.) Zapiskę Głównozarządzającego II Oddziałem Przybocznej J. C. Mości Kancellaryi, z powodu zagadnień wynikłych z tej sprawy — podzieliła w zupełności zdanie tegoż Głównozarządzającego, Sekretarza Stanu Hrabi Błudów, iż z jednej strony w duchu i znaczeniu w systemacie naszego Cywilnego Prawodawstwa rozporządzeń o pracie wykupna i o wydziale prawnej części jednemu z małżonków po zgonie drugiego, rozporządzenia takowe, oznaczając prawo małżonków do wydziału, obok tego uznają osiągnięty tym sposobem wydział za dorobkową jego własność, i, uchylając przeto wszelkie doń roszczenia krewnych wydzielonego małżonka — nadają temu ostatniemu nieogra-

niczone prawo wybywania majątku, który takim sposobem jemu się dostał, (Układu Praw Cywil. art. 365, 1100, 1115); z drugiej wszakże strony, nasze prawodawstwo, troszcząc się o zachowanie dóbr nieruchomych w rodzie właścicieli, do których takowe drogą spadku doszły, wyraźnie sprzyja zachowaniu i tych części dóbr, któreby mogły przejść, jako wydział, w ród małżonka pozostałego w życiu, w rodzie tego małżonka z którego części te pochodzą. W takich to widokach Ustawy uchylają prawo krewnych bezdzietnej żony dochodzenia wydziału, jakiby się jej należał po zeszłym przed jej zgonem małżonku, jeżeli ona za życia swego nie podała prośby o wydzieleniu jej prawnej części, i stanowią, że w podobnym przypadku i takowa część postępuje na rzecz spadkobierców jej męża, (art. 971); samo nawet prawo, służące konkursowi i wierzycielom niewypłatnego małżonka, do domagania się wydziału z majątku przedtém zeszłego małżonka, ustaje wraz ze śmiercią niewypłatnego, (Dopełnienie do artykułu 973 w II Dalszym Ciągu), a to wbrew ogólnemu prawidłu, podług którego prawo do odkrywającego się spadku należy się spadkobiercom od samej chwili zgonu właściciela (artykuł 1035). Nadto, nie można też nie zwrócić względu, jak słusznie zauważał Sekretarz Stanu hrabia Błudow, że jeśliby przy wykupnie spadkowych majątków, któremi po śmierci ojca władały dzieci niedzielnie z matką, miała być za każdym razem wyłączana od wykupna siódma część, należąca się wdowie i takowa miała być koniecznie oddzielana, to musiałoby utrudnić samo wykupno i zrodzić za każdym razem osóbną sprawę, lub nawet spór w przedmiocie wydziału i rozrachunku, i poprowadziłoby w ostatecznym wypadku do rozdrobienia dóbr rodowych. Z tych uwag Rada Państwa, zgodnie z wnioskami Głównozarządzającego Drugim Oddziałem przybocznej J. C. Mości Kancellaryi, uznała ,że lubo majątek, który po śmierci jednego z małżonków dostaje się jako prawny wydział pozostałemu w życiu, poczytuje się za dorobkową jego własność, i jako taki, ulega swobodnemu jego rozrządzeniu, jeżeli jednak owdowiały małżonek nie prosił o wydzielenie jemu ze spadkowego majątku zmarłego małżonka prawem oznaczonej części, i pozostając w niedzielném z dziećmi jego lub innemi krewnemi władaniu, wraz z niemi sprzedawał też i swój wydział wespół z dalszym spadkowym zmarłego małżonka majątkiem, wtedy, w przypadku wykupna, przez krewnych zmarłego małżonka, wybytego takim sposobem spadkowego majątku, prawo wykupna z właściwego brzmienia i mocy obowiązujących ustaw rozciąga się zarówno i na wydział małżonka, a majątek powinien być wykupiony w zupełnym swym składzie, w jakim był sprzedany, albowiem w takim razie i wydział, przypadający na pozostałego w życiu małżonka, uważa się za niepozbawiony natury majątku spadkowego w stosunku do krewnych zmarłego małżonka. Następnie, zwracając się do rozstrzygnienia sprawy Iwanickiego z Musin-Puszkinową, Rada Państwa znajduje, że wyżej wyłożone pojaśnienie Prawa, jako naturalne i ścisłe następstwo właściwego brzmienia i ducha obowiązujących Ustaw, na zasadzie 61 artykułu praw zasadniczych Tomu I Układu, powinno być też rozciągnięte na spór między Musin-Puszkinem i Iwanickim. Lecz gdy redakcya przytoczonych artykułów Prawa, stosujących się do spraw o wykupnie spadkowych majątków, mogła dawać niejakie powody do wątpliwości i nawet do całkiem przeciwnego rozumienia — przeto wraz z zamierzaném obecnie pojaśnieniem tych artykułów, będzie konieczną potrzebą zastrzedz, że wszystkie wykupna spadkowych majątków, tak w całości wespół z niewydzieloną częścią, przypadającą na małżonków, jako i z wyłączeniem takowej części, dopełnione przed ogłoszeniem niniejszego pojaśnienia, a z których żaden spór nie wyniknął, lub wynikły został rozsądzony prawomocnym wyrokiem sądowym, pozostają nienaruszalnemi i żadnym zarzutom, ani dalszemu rozbiorowi, ulegać nie mogą. Z tych wszystkich uwag, Rada Państwa, w zupełnej zgodności z wnioskami Głównozarządzającego II Oddziałem przybocznej J. C. Mości Kancellaryi, *uchwaliła zdanie*, iżby: 1.) W pojaśnieniu 1115 artykułu Praw Cywilnych i innych odpowiednich artykułów Układu Praw, postanowić co następuje: «Jakkolwiek majątek, który po zmarłym małżonku «dostał się jako prawny wydział małżonkowi, w życiu po«zostałemu, uważa się za nabytą czyli dorobkową tego ostat«niego własność, (art. 365 Układu Praw Cywil.) i jako taki, «może być przez niego swobodnie rozrządzany, wszakże, «jeżeli owdowiały małżonek, nie upomniawszy się o odda«nie mu takowego wydziału z majątku zmarłego, i pozo«stając w niedzielném z jego dziećmi, lub innemi krewnemi «władaniu, wespół z nimi sprzeda też i swój wydział wraz «z dalszym spadkowym zmarłego małżonka majątkiem, na«tenczas, w razie wykupna przez krewnych tego ostatniego, «wybytego tym sposobem spadkowego majątku, prawo wy«kupna rozciąga się i na prawny wydział, i majątek powi«nien być wykupiony w całkowitym swym składzie, w ja«kim był sprzedany. Zresztą, wszelkie wykupna majątków «spadkowych czyli rodowych, tak w całości, wespół z nie«wydzieloną owdowiałemu małżonkowi przypadającą częścią, «jako i za wyłączeniem takowej, dopełnione przed ogłosze«niem niniejszego pojaśnienia i z których dotąd żaden spór «nie wyniknął, lub wynikły był rozsądzony prawomocnym «wyrokiem sądowym, pozostają nienaruszalnemi i żadnym «zarzutom, ani dalszemu rozbiorowi, ulegać nie mogą. 2.) Stosownie do tego rozstrzygnąć i sprawę prywatną, która spowodowała niniejsze pojaśnienie Prawa, to jest całkowity, wykupiony przez Musina-Puszkina majątek, nie wyłączając zeń i siódmej części, pozostawić w jego właścicielstwie, Iwanickiemu zaś wypłacić pozostające, za siódmą część zatrzymane pieniądze.»

ODESSA, *17 Lutego*. Od niejakiego czasu w mieście Odessie i okolicach zaczęły zdarzać się znaczne kradzieże i nawet rozboje. Ażeby położyć temu koniec, było poru-

czono doświadczonemu urzędnikowi Policyi, Kommisarzowi (Приставъ) 3 Części miasta, Sekretarzowi Gubernialnemu *Charżewskiemu*, iżby pojmał ludzi, popełniających te bezprawia. Ten gorliwy oficer, powziąwszy przez swoich szpiegów wiadomość, że trzej z bandytów sprawują sobie hulankę za komorą celną suchej granicy, 22 zeszłego Stycznia, z dziewięcią ludźmi służby policyjnej, udał się na wskazane miejsce, i otoczył dom, w którym znajdowali się trzej złoczyńcy, mianowicie Bazyli Bezugłow (inaczej Czumak), Jan Kariot i Filip Charczenko, którzy byli nieraz już sądzeni za rozmaite zabójstwa i rabunki, lecz uciekli z więzienia. Złoczyńcy zrazu byli się zatarasowali w domie, w którym pijatyką się bawili, lecz, widząc niepodobieństwo utrzymania się w tém schronieniu, wypadli zeń, z żelaznemi drągami w ręku, na przebój, i jeden z nich, mianowicie Czumak, przebił nożem kożuch podoficera Prichodko. W tej chwili Kommisarz Charżewski sam schwytał Czumaka, i, po niejakiej walce, zbrodniarze ci zostali związani i dostawieni do Policyi. Zwierzchność miasta Odessy uznaje za potrzebną obwieścić mieszkańców o tyle godnym szczególnej uwagi czynie Kommisarza Charżewskiego. *(G. P.)*

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 18 Marca.

6 b. m., o godzinie 9 wieczorem, w Kaplicy Prawosławnej Zamkowej, w obec zebranych dostojnych osób, odbył się obrzęd zaślubin JO. Anastazyi Xiężniczki Warszawskiej, Hrabianki Paskiewicz-Erywańskiej, Panny honorowej N. Cesarzowej i Królowej Jmci, Córki JJOO. Xięstwa Namiestnikowstwa, z JO. Michałem Xięciem Łabanowem-Rostowskim, Majorem pułku huzarów Imienia J. C. Wysokości X. Cesarzewicza Następcy Tronu, Fligel-adjutantem J. C. K. Mości. Błogosławieństwo Sakramentu Małżeństwa udzielił młodej Dostojnej Parze Nowożeńców JW. JX. Prałat Mikołaj Uspeński, pełniący obowiązki Ober-kapelana Armii Czynnej. Po ukończeniu tego religijnego obrzędu, obecne na nim Osoby złożyły JJOO. Xięstwu Namiestnikowstwu, oraz JJOO. Xięstwu Łabanow-Rostowskim, powinszowania swoje. Poczém było zebranie u JJOO. Xięstwa Rodziców JO. Nowozamężnej.

— N. Cesarz Austryacki mianował Komandorem Orderu Leopolda, Michała Łabanowa-Rostowskiego, Fligel-adjutanta J. C. Mości.

— Najjaśniejszy Pan, w przychyleniu się do najpoddańniejszej prośby wychodźcy polskiego Leopolda Podbielskiego, w Paryżu przebywającego, Najmiłościwiej dozwolić mu raczył powrócić do Królestwa Polskiego, wraz z żoną i czworgiem nieletnich dzieci, bez zwrócenia mu atoli skonfiskowanego na rzecz Skarbu majątku.

BANK POLSKI

Podaje do powszechnej wiadomości, iż po wycofaniu z obiegu znacznej ilości biletów bankowych trzy-rublowych, uznawszy potrzebném zmienić dotychczasową formę tychże i wyjednawszy na to decyzyą Rady Administracyjnej pod dniem 15 (27) Kwietnia 1849 roku zapadłą, tudzież na zasadzie Najwyższych Ukazów z dnia 21 Stycznia (2 Lutego) i 3 (15 Września 1841 roku, wypuszczone zostaną z dniem 1 (13) Marca r. b. nowe bilety bankowe, wartości trzech rubli srebrem. — W myśl postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 23 Września (5 Października) 1841 roku, rozwijającego powyższe Najwyższe Ukazy, rzeczone bilety mają papier koloru perłowego, są kształtu podłużno-kwadratowego, 5½ cali wysokości a 3⅞ cali szerokości. Cechy w nich, ozdoby i napisy są następujące: Znaki wodne. Znaki wodne w papierze jedne są ciemne, drugie jasne; wyobrażają w pośrodku dwie duże litery B. P. jasne, z takąż nad niemi koroną Królewską; powyżej tych znaków jasnych, mieści się napis ciemny, w formie podkowy, literami egipskiemi, w jednej połowie w języku rossyjskim, w drugiej po polsku Trzy Rub. Sr.; między temi nadpisami znajduje się rozetka ciemna; poniżej zaś liter B. P. z koroną umieszczone są dwie gałązki ciemne z liśćiami dębowemi i żołędziami, związane również ciemną wstęgą na kokardę pojedyńczą, której końce, przewijając się na dół, spadają pomiędzy dwie trójki jasne, kształtu rzymskiego. — 2.) Ozdoby i napisy. a.) Prawa strona biletu czyli text, powleczona jest siatką koloru różowego, w której środku znajduje się owal wycięty. Na tej siatce znajduje się ramka, drukowana kolorem czarnym w guście rokoko, mająca u góry tarczę z koroną Królewską, w której środku mieści się, na tle perłowém papieru, orzeł dwu-głόwny czyli herb Królestwa, powyżej tej tarczy z jednej i drugiej strony trójka arabska; poniżej zaś tarczy w dolném jej zwinięciu są dwie gałązki oliwne na krzyż ułożone, osłaniające takową, na których, z jednej i z drugiej strony, zawinięte są dwie ozdoby arabeskowe, zakończone od góry przy głównym orle, a spoczywające, z jednej i z drugiej strony, na dwóch tarczach podłużno-ośmiokątnych z napisami na tle perłowém papieru, z prawej strony w języku rossyjskim, z drugiej po polsku Trzy Rub. Sr. Tarcze te wsparte są znowu dwiema ozdobami arabeskowemi, pomiędzy których końcami umieszczone są trzy tarcze giloszowane, dwie skrajne owalne, w nich liczba rzymska III, otoczona giloszunkiem karminowym, wyciętym w wklęsłe zęby, które wpadają w zęby czarne i szczelnie się z niemi stykają; środkowa okrągła, przecinająca w ¼ części dwie skrajne owalne, mająca na wierzchu liść arabeskowy, w środku zaś stępel suchy, wyciśnięty na tle perłowém papieru, wyobrażający herb Królestwa, z napisem w pół-okrąg nad herbem Bank Polski. — Te trzy tarcze, poziomo ułożone, wsparte są w zakończeniu arabeskiem, który w środkowém zwinięciu ma liczbę roku; powyżej tarcz owalnych skrajnych, z jednej i z drugiej strony, znajdują się numera biletu. Nad numerami w obrębie ramki, z jednej strony napis w jednym wierszu pismem francuzkiém rond zwaném, Prezes

Banku, w drugim Dyrektor Banku; po drugiej stronie, odpowiednio poprzednim wierszom, gryfy Prezesa i jednego z Dyrektorów Banku. Powyżej tych napisów i gryfów, jeden nad drugim znajdują się dwa napisy: jeden rossyjski i pod nim napis polski: «Bank Polski wypłaci okazicielowi Trzy Ruble srebrem, według stopy po $\frac{3\frac{1}{2}}{45}$ z funta wagi ross. czystego srebra.» Pod polskim nadpisem mała rozetka arabeskowa. — b.) Odwrótna strona biletu. Na tej stronie, drukowanej tylko farbą czarną, jest we środku biletu duża liczba 3 arabska, z poziomych linij złożona, w około której znajdują się cztery napisy pismem angielskiém, w pięciu językach, a mianowicie, nad trójką: francuzki: «Bilet de Banque, Trois Roubles argent, Royaume de Pologne; pod trójką, rossyjski i polski: «Trzy ruble srebrem;» z prawej strony trójki, niemiecki: «Bank Billet, Drei Rubel Silber, Koenigreich Polen;» z lewej strony trójki angielski: «Bank-Note, Tree Roubles silver, Kingdom of Poland.» W czterech rogach umieszczone są cztery tarcze okrągłe giloszowane, mające w środku trójkę arabską 3, również z poziomych linij złożoną, jak środkowa duża trójka; pomiędzy dwiema górnemi i dwiema dolnemi tarczami temi są dwa arabeski, każdy z trzech części takich samych kresek jak trojki, składające się. Ręczny podpis Naczelnika lub Kontrolera Wydziału Biletów Bankowych znajduje się na odwrótnej stronie biletu, ukośnie nad przedostatnią z czterech tarcz giloszowanych. — Nowego rysunku bilety te trzy-rublowe, wypuszczone w miarę wycofania z obiegu biletów dawniejszych, wszelkich tych samych praw co i dawniejsze, na złote i ruble wystawione, używające, przyjmowane będą we wszystkich Kassach Skarbowych, w równi z monetą brzęczącą, a w kassie Banku Polskiego wymieniane będą na gotowiznę w zwykłych godzinach dni powszednich, na każde żądanie i bez żadnego potrącenia. Dawniejsze bilety trzy-rublowe, dotychczas w obiegu pozostające, będą stopniowo wycofane; do zupełnego jednak ich wywołania z kursu, (na co późniéj termin oznaczonym zostanie), na równi z nowemi Biletami trzy-rublowemi, jak dotąd tak i nadal przyjmowane będą.

Prezes, Radzca Tajny, *J. Tymowski.*
Naczelnik Kancellaryi *Łubkowski.*

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

AUSTRYA. Z całkowitej liczby pism peryodycznych, które ukazały się w Monarchii Austryackiej z dniem 1 Stycznia 1849 roku, przestało wychodzić 76.

— Wyrokiem feldmarszałka Radeckiego, z dnia 5 Marca, zdjęty został zakaz wywożenia owca, siana i słomy przez granice Piemontską i Szwajcarską. Inny wyrok feldmarszałka, z d. 7 Marca, urządza emigracyą dobrowolną wychodźców politycznych, z powodu upływu zakreślonego im na powrót terminu. Wszyscy z nich, którzy nie mają prawnego upoważnienia emigracyjnego, będą uważani za nieprawnie wydalających się z kraju, i nieruchome ich dobra ulegną konfiskacie. Niektóre wszakże łagodzące surowość tego wyroku rozporządzenia zostawują otwartą drogę do pozyskania przebaczenia i ułaskawienia.

— Konsulat Austryacki w Genui został przywrócony, i na tę posadę mianowany P. Weiss von Starkenfels.

PRUSSY. *Berlin, 15 Marca.* W gazecie Szląskiej ogłoszony został uchwalony przez Radę Administracyjną i mający być poddanym pod rozbiór Sejmu Erfurtskiego następny

Akt dodatkowy do projektu Konstytucyi Cesarstwa Austryackiego.

«Rozporządzenia następujące będą obowiązywały tak długo, aż wszystkie kraje Konfederacyi czyli Związku Germańskiego nie przystąpią do pomienionej Konstytucyi Cesarstwa. *Artykuł 1.* Ogół krajów, które uznają Konstytucyą Cesarstwa, składa Państwo sfederowane Niemieckie, pod nazwaniem *Jednoty Niemieckiej.* Izba Reprezentantów Ludu *(Volkshaus)* i Izba Stanów *(Staatenhaus)*, będą miały nazwanie *Parlamentu Jednoty Niemieckiej.* — *Art. 2.* Określenie stosunków Jednoty z krajami Niemieckiemi, które do niej nie przystąpią, pozostawuje się do późniejszego zobopólnego porozumienia się. — *Art. 3.* Jednota Niemiecka, jako ciało polityczne, używa tych samych praw i pełni te same zobowiązania, jak te, które dotąd właściwemi były poosobno każdemu z Rządów, należących do Jednoty. — *Art. 4.* Reprezentacya międzynarodowa zbiorowa, należąca się Władzy Wykonawczej Jednoty *(Unionsgewalt)* (§§ 6 i 7 Konstytucyi Cesarstwa), będzie miała miejsce też i względem krajów Niemieckich, nieobjętych Jednotą. — *Art. 5.* Prawo pokoju i wojny, należące się Władzy Wykonawczej (§ 10 Konst.), nie będzie mogło być wywierane na kraje Niemieckie, które pozostaną za obrębem Jednoty; co do stosunków z temi krajami, utrzymane będą w swej mocy rozporządzenia prawodawstwa federalnego z roku 1815, tyczące się pokoju wewnętrznego, *(Landfrieden).* Wszystko co się odnosi do Armii będzie urządzone w sposób zgodny z organizacyą wojskową Związku Germańskiego. — *Art. 6.* Kollegium Xiążąt złożone jest z głosów następujących: 1.) Prussy. — 2.) Saxonija, — Saxe-Weimar, — Saxe-Meiningen Hildbourgshausen, — Saxe-Cobourg Gotha, — Saxe-Altenbourg, — Anhalt Dessau, — Anhalt Bernbourg, — Anhalt Cöthen - Schwarzbourg Sondershausen, — Schwarzbourg Rudolstadt, — Reuss, linija starsza, — Reuss, linija młodsza. — 3.) Hanower, — Brunswick, — Oba Mecklembourgi, — Oldenbourg, — Lubeka, — Brema, — Hamburg. — 4.) Baden, — 5.) Elektorat i Wielkie Xięztwo Hesse, — Nassau, — Waldeck, — Schaumbourg Lippe, — Lippe Detmold. Kraje, później do Jednoty przystępujące, zajmują miejsca, im wskazane § 67 Konstytucyi Cesarstwa. — *Art. 7.* Stosownie do obecnego zakresu Państwa sfederowanego, liczba Członków Izby Sta-

nów rozdziela się następnie: Prussy 40 głosów, — Saxonija 12,— Hanower 12,— Baden 10, — Hessya Elektoralna 7, — Hessya Wielko Xiążęca 7, — Mecklembourg-Schwerin 4, — Nassau 4,— Brunświck 2,— Oldenbourg 2,— Saxe-Weimarn 2, — Saxe-Meiningen Hildbourgshausen 1, — Saxe-Cobourg Gotha 1, — Saxe-Altenbourg 1, — Mecklembourg-Strelitz 1,— Anhalt-Dessau 1, — Anhalt-Bernbourg 1, — Anhalt Cöthen 1, — Schwarzbourg-Sondershausen 1, — Schwarzbourg-Rudolstadt 1, — Waldeck 1, — Reuss, linija starsza 1,— Reuss, linija młodsza 1,— Schaumbourg-Lippe 1,—Lippe Detmold 1, — Lubeka 1, — Brema 1, — Hamburg 2. W ogóle 120 głosów. Kraje, później przystępujące, posyłają do Izby Stanów liczbę Członków, oznaczoną w § 85 Konstytucyi Cesarstwa. — *Art. 8.* Te z liczby krajów, składających Jednotę, któreby względem innych krajów, do niej nienależących, miały jakiekolwiek zobowiązania, wynikające już ze sprzymierzeń celnych, już z traktatów handlowych, nie mają być utrudniane w wypełnieniu takowych zobowiązań. Skutkiem tego, rozporządzenia, tego przedmiotu dotyczące, zawarte w Rozdziale II artyk. 7 Konstytucyi Cesarstwa, pozostaną w zawieszeniu aż do upływu terminu pomienionych zobowiązań. — *Art. 9.* Zastrzeżenia artykułu poprzedzającego rozciągają się też na Rozdział II art. 9 Konst. Ces., o ile stosować się mogą do ugód, uprzednio zawartych we względzie monety, pieniędzy papierowych, wag i miar. *Art. 10.* Przystąpienie którego bądź z krajów Niemieckich do Jednoty nie ma być uważane za modyfikacyą Konstytucyi, lecz ma następować w moc postanowienia Władzy Wykonawczej. Z zastrzeżeniem takowego postanowienia, później zapaść mającego, Naczelnik Jednoty może tymczasowo zarządzić przyjęcie nowego Członka.

«Artykuły powyższe składać mają na cały przeciąg czasu, oznaczony we wstępie, część nierozdzielną Konstytucyi Cesarstwa, i będą miały równą jej moc obowiązującą.»

—

Po długich sporach między sobą, demokraci Pruscy postanowili nakoniec, iż nie wezmą żadnego udziału w wyborach na pierwszą Izbę.

— Czytamy w gazecie *Weser-Zeitung:* «Najważniejszemi układami w tej chwili są układy, toczące się w Wiedniu między Gabinetami Austryackim i Pruskim. Pomimo głęboką tajemnicę, pokrywającą te czynności dyplomatyczne, zdaje się rzeczą niewątpliwą, że mają na celu urządzenie stosunków między Federacyą częściową (Jednotą Niemiecką) a Austryą i innemi krajami, niechcącemi do niej należeć, tudzież przedłużenie stanu rzeczy tymczasowego.

Swinemünde, 5 Marca. Żegluga tegoroczna już się rozpoczęła i do tutejszego portu przybyły okręty, ładowne rozmaitemi towarami.

HANOWER, *8 Marca.* Minister Brunn, zapytany w Izbach, czy prawdą jest, że Poseł Pruski został odwołany, odpowiedział, iż Rząd nie ma o tém żadnej wiadomości.

ANGLIJA.

LONDYN, *12 Marca.* Wczora, Izba Lordów przyjęła wniosek o powtórném odczytaniu billu o ustanowieniu Kontroli nad rachunkowością Kompanij Dróg żelaznych, pomimo oporu ze strony lorda Stanley, który chciał, iżby powtórne odczytanie tego billu było odłożone na później.

Tegoż dnia, Izba Gmin przyjęła bezspornie poprawy w billu o processyach nieprzyjaznych stronnictw w Irlandyi, poczynione przez Izbę Lordów.

Na pytanie P. G. A. Smith, we względzie not, jakie były przesłane przez Ministra Rossyjskiego naszemu Gabinetowi z powodu sprawy Greckiej, Lord Palmerston ograniczył się oświadczeniem, iż w rzeczy samej Gabinet Królowej odebrał takowe noty.

Gdy tenże P. Smith żądał złożenia Izbie depeszów i not, przesłanych w tejże sprawie od Gabinetów zagranicznych, tenże Minister odpowiedział, że przygotowuje, dla przedstawienia Izbie, dalszy ciąg dokumentów tyczących się tego przedmiotu, które już były składane; ale że musi się z tém wstrzymać dopokąd toczące się układy nie staną na pewnej stopie; że Rząd Francuzki ofiarował swoję uczynność dla złatwienia kwestyj zachodzących między Anglią i Grecyą, ale on, Lord Palmerston, zaledwo może powiedzieć, że układy są wszczęte na tym punkcie, albowiem ostatnia wiadomość, jaką ma, jest to, że agent francuzki przybył do Aten.

Oceniając powody Ministra, Izba wstrzymała się od dalszych rozpraw, które byłyby niewczesnemi.

Odpowiadając na inne pytanie P. Bankes, z powodu budżetu Marynarki, lord Palmerston rzekł, że wiadomości szanownego Deputowanego, co do liczby zatrzymanych okrętów greckich, są niedokładne; podług ostatnich, przez Rząd otrzymanych wiadomości, liczba ta wynosi od 40 do 50 okrętów, i te stanowią zarękę, ubezpieczającą wypłatę summ, poszukiwanych przez Angliją, i w razie nieuiszczenia będą sprzedane, w razie zaś uiszczenia wypuszczone (*). Co do obawy szanownego P. Bankes we względzie wdania się Francyi, Minister może go uspokoić tém, że Anglija przyjęła nie *polubownictwo* (artitrage) Francyi, ale tylko jej *uprzejmą uczynność* (bons offices) w tej sprawie.

W odpowiedzi na pytania P. Anstey we względzie zajęcia Xięztw nad-Dunajskich, lord Palmerston oświadczył, że nie ma żadnych powodów do mniemania, iżby zamiarem Rządu Rossyjskiego było utrzymywać w nich wojska więcej, niż zawarowano traktatem, i że nie zaszła żadna zmiana w usposobieniu tego Rządu do wycofania przewyżki wojska z tego kraju.

P. Fox Maule, Minister Wojny, żądał uchwalenia liczby 99,128 ludzi dla służby roku 1850 — 51, jakowy wniosek

(*) Zwrócimy tu uwagę czytelników, jak trzeba być ostróżnym w przykładaniu wiary do twierdzeń gazet zagranicznych. Prawie wszystkie liczyły do 1,000 okrętów, zatrzymanych przez Angliją w obecném zajściu z Grecyą.

nie był przyjęty na ostatniej sessyi Parlamentu. Wydatek na tę armiją obrachowany jest na 3,534582 funt. sterl.

P. Hume chciał, iżby ta liczba była zmniejszona do 80,000 ludzi, ale wniosek jego został odrzucony 223 głosami przeciw 50. Inny wniosek, o zmniejszeniu do 31,469 ludzi cyfrę służby morskiej 39,000 ludzi, został odrzucony 117 głosami przeciw 19.

— P. Weld, Członek Towarzystwa Królewskiego Geograficznego, napisał list do Admiralicyi w imieniu lady Franklin, donosząc, że ta Pani poczytuje za zupełnie płonną i zmyśloną wiadomość, daną w ogłoszonym ostatniemi czasy liście prywatnym osoby nikomu nieznanej, o znalezieniu się jej męża w Kamczatce, dokąd miał przybyć z przesmyku północno-zachodniego. Lady Franklin myśli, że ta pogłoska pochodzi z ziemi Eskimosów, zkąd rozeszła się w Petropawłowsku i w Kalifornii.

— Admiralicya wydała pod dniem 7 Marca okolnik, którym ofiaruje: 20,000 funtów sterlingów nagrody jednej lub wielu osobom, któreby odkryły okręty i ekwipaże składające wyprawę, dowodzoną przez sira Johna Franklina, i dały im skuteczny, wedle uznania Admiralicyi, ratunek, — tyleż nagrody tym, którzyby odkryli i skutecznie poratowali jeden z ekwipażów tej wyprawy, — 10,000 funtów sterlingów tym, którzyby, wedle uznania Admiralicyi, odkryli i skutecznie poratowali jeden z ekwipażów, lub dali wiadomość, która doprowadzi do takowego poratowania, — nakoniec też 10,000 funt. sterl. tym, którzy, wedle uznania Admiralicyi, zdołają własném staraniem powziąść i udzielić pewną wiadomość o losie obu lub jednego z ekwipażów wyprawy.

— W dniu 5 Marca miało miejsce otwarcie uroczyste wiszącego żelaznego tunnelu po nad ciaśniną Menai, zastępującego most dla przejazdu przez tę ciaśninę parowozów drogi żelaznej. Olbrzymie to i nigdzie dotąd niewidziane przedsięwzięcie kommunikacyi napowietrznej powiodło się zupełnie. Naprzód trzy parowozy, ważące razem 90 tonn, kierowane przez P. Stephenson, przebyły ten ogromny walec żelazny i wróciły na punkt wyjścia. Następnie odbyto drugą probę ze 24 wagonami, ważącemi 300 tonn, i te szły, zatrzymywały się i wracały bez najmniejszego zachwiania olbrzymiej budowy. Gazeta *Times* czyni uwagę, że ustanowienie tego środka kommunikacyi, który czyni, że Dublin niewięcej jak o dzień drogi odległym będzie od Londynu, przyśpieszy zapewna zniesienie urzędu Lorda Namiestnika Irlandyi, który przy takiém zbliżeniu stanie się całkiem nadpotrzebnym.

— 11 b. m., w Hounslow, siedm magazynów prochowych wyleciało na powietrze; ten straszliwy wybuch sprawił prawdziwe trzęsienie ziemi w promieniu kilkunastu mil. Siedmiu ludzi straciło życie; wielu jest skaleczonych.

FRANCYA.

PARYŻ, *12 Marca*. Uwaga publiczna całkowicie jest pochłonięta oczekiwaniem wypadku wyborów na Członków Izby Prawodawczej, w którym sprzeczne stronnictwa, szczególniej dwa wielkie działy: Porządku i Nieporządku, wystąpiły ze wszystkiemi swemi siłami. Jakkolwiek w niniejszej chwili pozostają nieobliczonemi głosy dwóch kwartałów Paryża, i ogół głosów dopiero jutro urzędowie będzie obwieszczony, niemasz jednak żadnej wątpliwości, że stronnictwo demokratyczne wzięło górę, i trzej jego kandydaci: PP. de Flotte, Vidal i Carnot, były Minister Oświecenia, wielką większością przekreskowali kandydatów wszystkich stronnictw umiarkowanych. Wypadek ten spowodował już poniżenie papierów na Giełdzie.

Gazety stronnictw umiarkowanych nie tają swego nieukontentowania z takowej porażki, która we wszelkim razie dowodzi i liczebnej przewagi i nadewszystko spójności sił nieprzyjacielskich, wszakże, są pewne, że to niepowodzenie nie będzie miało wpływu na większość w Izbie Prawodawczej, lubo dodać może stronnictwu Góry przeszło 20 głosów, albowiem i z Departamentów odebrano wiadomości o przewadze na wyborach stronnictwa demokratycznego.

W takiém zajęciu umysłów, artykuły prawa o Oświeceniu Narodowém przechodziły prawie niepostrzeżenie; przyjęcie całego projektu jest niewątpliwe.

— Sceny z wieńcami, składanemi przez partye rewolucyjne u stóp kolumny Bastylii, nie ustają; zwłaszcza od czasu jak Komisarz Policyi, który kazał sprzątnąć pierwsze wieńce, złożone w rocznicę rewolucyi 1848 roku, został wydalony, po każdej nocy zjawia się mnóstwo wieńców z godłami najbardziej rewolucyjnemi, podburzającemi lud do buntu. Prefekt Policyi wydał obwieszczenie, iż Władza będzie odtąd zapobiegała wszelkim tego rodzaju demonstracyom.

— Nowiny wyborowe z Departamentów są bardziej przyjaźne stronnictwom porządku; jest nadzieja, że przynajmniej dziesięciu deputowanych z tych stronnictw będą obrani. Gdy w niniejszych wyborach chodzi o zastąpienie 30 deputowanych, którzy wszyscy byli zawziętymi socyalistami, będzie to zawsze 10 głosów pozyskanych dla umiarkowanej większości.

WŁOCHY.

Gazeta *Constitutionnel* twierdzi za rzecz pewną, że Papież wróci do Rzymu w sam Wielki Czwartek.

Lloyd Austryacki pisze z Rzymu, pod d. 4 Marca, że jenerał Cordova opuścił już ze wszystkiemi wojskami Hiszpańskiemi Państwo Papiezkie. W Rzymie spodziewają się przybycia Królowej Hiszpańskiej i wyporządzają dla niej hotel Poselstwa. Wojska Austryackie miały 12 Marca wystąpić w pochod do Rzymu.

Jenerał Kalbermatten objął swój urząd Ministra Wojny Rządu Papiezkiego, i w tym charakterze miał do oficerów przemowę.

Uwięzienia w Rzymie nie ustają.

Pułkownik Szwajcarów udał się do Portici dla organizowania wojska Papiezkiego.

Rozmaite dzienniki tak włoskie jak francuzkie twierdzą, że Anglija zamierza zwrócić się ku Rządom Neapolitańskiemu i Toskańskiemu z podobnemi pretensyami jak te, które uróściła do Grecyi i popierać je temiż samemi środkami, to jest, przez blokadę portów Neapolitańskich i Liwurnu. Gazety dodają, że Król Neapolitański postanowił dzielny stawić opór, a Cesarz Austryacki, bronić Toskaniją od wszelkiej tego rodzaju napaści.

SARDYNIJA. 6 Marca rozpoczęły się rozprawy, w Izbie Deputowanych, nad ważnym projektem prawa o zniesieniu wyłącznych przywilejów, służących Duchowieństwu, i poddaniu takowego pod prawo pospolite w sądownictwach zwyczajnych, jak to ma miejsce we Francyi i Belgii. Hrabia Balbo chciał, iżby rozprawy były odłożone do czasu porozumienia się ze Stolicą Apostolską, ale Izba uchwaliła, że się zajmie projektem nazajutrz, tém więcej, iż Minister Sprawiedliwości oświadczył, że sprawa ta była przedmiotem długich negocyacyj z Dworem Rzymskim i że nakoniec otrzymała jego przyzwolenie.

GRECYA.

W Lloyd Austryackim, pod d. 11 Marca, czytamy: Następne są szczegóły dodatkowe do ostatniej depeszy telegraficznej z Triestu: «Zaczynano w Grecyi obawiać się wybuchnienia rozruchów, zwłaszcza z powodu niektórych wyborów. Anglija ma wyznaczyć słuszny termin dla załatwienia nieporozumienia. P. Gros, o którym depesza wspomina, jest dyplomata francuzki, który już się dał poznać, przyprowadzając do dobrego końca inne, niemniej trudne zwikłania.»

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

PARYŻ, *10 Marca, o godzinie 8 wieczorem.* (Depesza telegr. odebrana w Berlinie). Monitor wieczorny donosi, że w Departamentach obrano dotąd 14 kandydatów socyalistowskich, a 9 umiarkowanych.

WIEDEŃ, *9 Marca.* 5 b. m. Sąd Wojenny w Pesth skazał Biskupa katolickiego Grosswardeinskiego, barona Bemer, na powieszenie, za udział w deklaracyi niepodległości Węgier, zapadłej w Debreczynie 14 Kwietnia 1849. Kara ta zamieniona została na 20-letnie więzienie w twierdzy.

— Przybył tu z Londynu P. Sterenson, dla wstępnych układów ku uskutecznieniu olbrzymiego projektu drogi żelaznej do Indyj Wschodnich, która ma przechodzić przez Państwo Austryackie.

— Marszałek Marmont, xiążę Raguzy, bawi w Wenecyi, gdzie trudni się wykończeniem swoich Pamiętników.

BERLIN, *16 Marca.* Wczora przybył tu P. Vollpracht, w powrócie ze swej missyi do Xięztw Schleswig-Holstein.

Piszą z Berlina do gazety Powsz. Augsburskiej, że posłannictwo hrabi Benningsen w Wiedniu wcale się nie powiodło.

WŁOCHY. W Rzymie znowu mówią o powrócie Papieża, o którym byli już całkiem zwątpili, lecz powrót ten naznaczają nie na Wielki Czwartek, ale na jeden z dni Przewodniej Niedzieli. Dzień ten, podług *Courrier Français*, uradzony został na ostatnim Konsystorzu tajnym w Portici, odbytym 5 Marca.

— Wszystkie wojska Hiszpańskie zabrały się na okręty w Terracina; do Rzymu spodziewają się wojsk austryackich.

— Listy z Neapolu i Liwurnu potwierdzają wiadomość, że Gabinet Angielski rzeczywiście objawił pretensye do Rządów Toskańskiego i Neapolitańskiego o należne poddanym angielskim wynagrodzenia. Też listy dodają, że Anglicy gotują się popierać swe roszczenia środkami przymusu, jakich używają w Grecyi.

MADRYT, *7 Marca.* Xiężę i xiązna de Joinville spodziewani są w Sewilli, gdzie zabawią przez święta, po czém wrócą do Anglii.

HAGA. J. K. Wysokość Xiężniczka Maryanna Niderlandska wyjechała z Jaffy 17 Lutego i przybyła 19 do Jeruzalem. Władze przyjęły J. K. Wysokość z największemi honorami w domie, umyślnie na Jej pobyt przygotowanym przez miejscowego Paszę.

(Wiadomości z Londynu nie przechodzą 13 Marca.)

(Journ. de S. P. Psz. Półn. R. I.)

DONIESIENIE MUZYKALNE.

(Udzielono.)

«P. *Wurm*, pierwszy artysta na rogu angielskim (cornet à pistons) Cesarskich teatrów, nader zaszczytnie ze swego talentu znany Publiczności, w przyszłą Niedzielę, 19 Marca, daje ranny koncert w sali domu P. Bernadaki (przedtém JJWW. Branickich) na Perspektywie Newskiej. W liczbie innych mających w tym koncercie uczęstniczyć artystów, z przyjemnością wyczytujemy imię amatorki, Panny Anieli *Gielewicz*, młodej naszej rodaczki, obdarzonej ślicznym talentem na wiolonczelli.

«Na koncercie niewidomego Warszawskiego skrzypka Szletyńskiego, dawanym tu, w Passażu, z prawdziwém zachwyceniem podziwialiśmy grę Panny Gielewicz, odznaczającą się szczególną czystością i śpiewnością. Na prośbę wielu znawców, Panna Gielewicz uprzejmie zgodziła się na powtórzenie, w koncercie Pana Wurm *La Romanesca*, *fameux air du XVI Siécle*, kompozycyi P. Servais, którą Publiczność z takim entuzyazmem przyjęła, poraz pierwszy oznajamiając się z talentem Panny Gielewicz.» *H. M.*

Позволяется печатать. 13 Марта 1850 года. *Цензоръ И. Срезневскій.*

W DRUKARNI WOJENNEJ.